

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Ε

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 214

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἰσχύει καὶ χρηματίζεται διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Παισιῶν διαμέριον 1 20, διὰ τὰς Ἐπαρχιακὰς διαμέριον 1 25 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἀρθρῶν 2 00.
Ἀγγαλίαι καὶ ἀποδοκιμασίαι καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτά 8 στήλας.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1889

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΥΛΑΡΧΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο Ανδρέας Κουντουριώτης, υιός του Γεωργίου Κουντουριώτου διέτρεξε στάδιον επιφανές, ανελλών εις τὰ ανώτατα τῆς πολιτείας αξιώματα. Διέτελεσε τμηματάρχης του ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν πρὸ τεσσαρακονταετίας περίπου, πρόεδρος ὑπουργός ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ 1855 μέχρι τοῦ 1859, ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν ἀπὸ τοῦ 1859 μέχρι τοῦ 1862, γερουσιαστής τὸ 1861, κατόπιν πάλιν, μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν, πρεσβευτὴς ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐν Ρώμῃ, ἐν Παρίσι καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τὸ 1875 μετακλήθη παρὰ τοῦ Βασιλέως, ὅπως σχηματίσῃ ὑπουργεῖον, ἀλλ' ἀπεκηθή τὴν ἐντολὴν ταύτην. Καθ' ὅλον τὸ στάδιόν του ἀπέδειξε πολύτιμα πλεονεκτήματα, εὐθύτητα, συναίσθησιν τοῦ πρέποντος, σύνεσιν. Διὰ ταῦτα ἐξετιμήθη πάντοτε παρὰ πάντων, ἔτυχε δὲ τῆς ἐξαιρέτου εὐνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τοῦ Βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, καὶ πολλῶν ἐξόχων ξένων πολιτευτῶν, ἐν οἷς σημειοῦμεν τὸν Ρατάτσην, πρωθυπουργὸν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὸν Τουρνέλ, ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Ναπολέοντος Γ'.

Ο Ανδρέας Κουντουριώτης ὀφείλει τὸ στάδιόν του εἰς τὴν συνείδησιν του καὶ τὸ συμβιβαστικὸν τοῦ χαρακτῆρός του, δι' ὧν καθεῖξεν ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσιν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐξόχους ἐκδουλεύσεις τοῦ ἱστορικοῦ οἴκου του. Χαρακτηριστικὸν εἶνε τῶ ὄντι, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκ συστήματος ἀποδοκιμάζοντες τὸν διορισμὸν πολιτικῶν προσώπων εἰς αὐλικὰς θέσεις, διατίθενται ἐπιεικίστερον διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Κουντουριώτου εἰς τὴν Αὐλήν.

Ἡ Κυρία Κουντουριώτου, θυγάτηρ τοῦ αἰδίου στρατηγῶ Ἀγημέτριου Καλλέργη, καὶ αἱ δεσποινίδες θυγατέρες αὐτῆς, κοσμοῦσι τὸν οἶκον τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρὸς διὰ τῆς ἀπερίττου ἐκείνης καὶ ἐπαγωγῆς συμπεριφορᾶς, ἥτις χαρακτηρίζει τὰς οἰκογενεὰς τῆς ἀληθοῦς ἀριστοκρατίας.

ΤΟ ΣΥΝΑΧΙ

(Κωμωδία, φλύαξ, μῦθος, διαλογὴ καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλετε, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπενόησεν ὁ κ. Κορομηλάς).

Πρόσωπα : Θ. Δηλιγιάννης, Μαθητόπουλος, Παπαδάκης καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐκτὸς ἑμοῦ.

ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ

ΣΚΗΝΗ Α'.

[Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἀρχηγῶ, ὅστις κάθηται ἐπὶ ἀνακλίντρον φορῶν ἐμβάδας καὶ κοινοῖσθ νυκτικὸν σουφρόν. Ἐπὶ τινος τραπέζης εἶνε δωδεκάς καθαρὸν μανδύλιον, ἢ «Ἐφημερίς τῶν Κυρίων», μελανοδοχεῖον καὶ λευκὸς χάρτης].

ΔΗΛ. (Κρούσων τὸν κώδωνα). Πρέπει ν' ἀποφύγω σήμερον τὴν συζήτησιν... Πρέπει νὰ κατορθώσω, ὅπως τὴν ἀποφύγω ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας, ἵνα δυνηθῶ νὰ προπαρασκευάσω ἑμαυτόν... Ἥλιπιζα, ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν συζήτησιν... (Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται εἰς ὑπηρετίης). Μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ σὰς ἐπιφορτίσω ἐὰν εἶνε δυνατόν, νὰ μετακαλέσῃτε τὸν κ. Μαθητόπουλον. (Ὁ ὑπηρετίης ὑποκλίνεται καὶ ἀναχωρεῖ μετ' ὀλίγα δὲ λεπτά καταφθάνει ἀσθμαίνων ὁ κ. Μαθητόπουλος). Δὲν γνωρίζετε, κ. Γεωργιέ, ὁπόσον ἐίμαι συναχωμένος...

ΜΑΘ. Μὰ δὲν φαίνεσθε καθόλου, κ. Πρόεδρε...

ΔΗΛ. Δὲν φαίνομαι, ναι... ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ πρέπει νὰ φαίνομαι, ὅτι εἶμαι καὶ νὰ τὸ μάθῃ ὁ κόσμος, διότι ὑπέρτεροι ἀνάγκαι τοῦ ἔθνους τὸ ἀπαιτοῦν...

ΜΑΘ. Τότε νὰ γράψουμε «στὴν «Πρωίαν» καὶ «στὸν «Σύλλογον», ὅτι ἔχετε συνάχι καὶ ὅτι δὲν θὰ παραστήτε

—μὲ συγχωρεῖτε— δὲν θὰ παραστήτε, ἤθελα νὰ 'πῶ, εἰς τὴν Βουλὴν...

ΔΗΛ. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ σὰς ἐφώναζα.

(Ὁ κ. Μαθητόπουλος λαμβάνει τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης γραφίδα καὶ μετὰ μίαν ὥραν τελειώνει τὸ ἐξῆς διάφορον, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκει εἰς τὸν κ. Ἀρχηγόν : «Κατὰ πάνσαν πιθανότητα ἐλαφρὸν κρονολόγημα προσβαλὼν τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν θὰ ὀμιλήσῃ σήμερον ἴσως τὸ πρᾶξι αὐριον, ἐὰν οἱ ἱατροὶ ἐπιτρέψωσι τοῦτο». Τὸ ἐργεῖται εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην).

ΔΗΛ. Πολὺ καλὸν εἶνε, ἀλλ' ὀλίγον σύντομον. Στείλετε τώρα νὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως.

ΣΚΗΝΗ Β'.

[Μετὰ μίαν ἡμέραν. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ αὐτὸ δωμάτιον. Τὰ δώδεκα μανδύλια εἶνε ἀθικτα. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως γράφει ἐν ἄρθρον διὰ τὴν «Πρωίαν» πεντάστηλον «Περὶ τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ζωολογίαν», ὁπότε ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὄμιλος φίλων συγχεκινημένων μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ὁ κ. Παπαδάκης].

Εἰς ΦΙΑ. Κύριε Πρόεδρε, διαβάσαμε σήμερα πῶς εἰσθε ἀδιάθετος καὶ ἤλθαμε νὰ πληροφορηθῶμε περὶ τῆς πολυτίμου δι' ἡμᾶς καὶ διὰ πάντα τὸν ἑλλητισμὸν ὑγείας σου.

ΔΗΛ. Σὰς εὐχαριστῶ, ἀγαπητοὶ συμπολίται! Ἡ διαγωγή σας αὕτη μοῦ δίδει νέας δυνάμεις διὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν προδοτῶν... Ἡμεῖς οὐδέποτε θὰ ἐμποδίσωμεν τὴν καρδίαν μας νὰ πάλλῃ ὑπὲρ τῆς δεινοπαθοῦς Κρήτης, τὴν ὁποῖαν ἐσφαγίασαν...

ΠΑΠΑΔ. Εὐχόμεθα, κ. Πρόεδρε, ν' ἀναρρώσετε... ὁ ἑλλητισμὸς... τὸ ἀνασκαπτόμενον αἰσθημα τῶν Κρητῶν... αἱ ὀμότητες τοῦ Σακῆρ... ἡ προδοσία τοῦ Τρικούπη... μίαν ἡμέραν διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἔθνων θὰ καταστῶσιν ἀντάξια καθ' ἑαυτὰ τῆς κοινῆς περιφρονήσεως καὶ σωτηρίας. Ζήτω ὁ Ἀρχηγός, ζήτω ἡ Ἀντιπολίτευσις.

ΔΗΛ. Σὰς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας.

(Ἀναχωροῦσι πάντες καὶ μένει ὁ κ. Παπαδάκης, ὅστις ὡς ἱατρός διαβάσει εἰς τὸν ἀσθενῆ μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν ἴσχυράν ὄσιν βισμουθίου. Ἐκ τῆς ἀγορεύσεως περὶ Κρήτης θὰ ἴδωμεν αὐριον κατὰ πόσον ἐξετελέσθη ἡ συνταγή).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

[Τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν αἴθουσαν τοῦ καφενεῖου Ζαχαράτου ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς «Ὀμονοίας», ὅπου διημερεύουσι καὶ διανυκτερεύουσι οἱ πλείστοι τῶν Ἀντιπολιτευομένων. Δύο ἐκ τῶν ἐπισκεφθέντων φίλων τὸν κ. Ἀρχηγὸν κρατοῦσι τὴν «Πρωίαν» ἀνα χεῖρας καὶ ἀναγινώσκουσι τὸ πολὺκρον ἄρθρον «περὶ τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ». Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀρχίζει ἡ συζήτησις].

Ο Εἰς. Εἶδες καταβεβλημένος ποῦ ἦτο χθὲς ὁ Ἀρχηγός... δὲν ἔμπορῶς νὰ μιλήσῃ... ἂν ἦτανε καλὰ τί θὰ τοὺς ἔκανε μέσα στὴν Βουλὴ... Ὁ θὰ ἔπεφτε τὸ Ἰουργιετὸ ἀμέσως καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας θὰ πέραμε καὶ θέσι... Ἄχ αὐτὸ τὸ συνάχι...

Ο ΕΤΕΡΟΣ. Ἐέρεις τί μοῦ φαίνεται — νὰ τὰ λέμε μεταξὺ μας — δὲν εἶχε τίποτε, ἀλλὰ τὰ ἦρε μπαστούνια καὶ κάθησε στὸ σπῆτί του νὰ μελετήσῃ γιατί δὲν ἤξερε τί νὰ 'πῇ... Ἐνόμιζε πῶς ὁ Τρικούπης δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως...

Ο ΠΡΑΤΟΣ. Δὲν ἔχεις δίκαιον... Εἶχε φοβερὸ συνάχι... Δὲν εἶδες δώδεκα μαντύλια ἔτοιμα... σὰν ἐπίστρατοι... Εἶχε συνάχι...

Ο ΑΛΛΟΣ. Σὰν δύσκολο μοῦ φαίνεται.

ΤΡΙΤΟΣ. (παρεμβαινών) Δὲν πρέπει νὰ σοῦ φαίνεται καθόλου δύσκολο. (Καὶ μετὰ στιγμασίαν σιωπῆν δεικνύων τὴν «Πρωίαν»). Ἐὰν δὲν εἶχε συνάχι θὰ ἔγραφε αὐταῖς τῆς... :

(Δὲν πίπτει οὔτε ἡ αὐλαία, οὔτε... τὸ Ἰουργιετὸν).

Συνάχια καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον.

Ιουραγιετὸς

ΠΑΝΕ

Πᾶνε πᾶ ἡ γέστοις, πᾶνε τὰ ἀθρᾶ, πᾶνε τὰ καρτέλια καὶ ἡ Σαλαμάντραϊς, τὸ ἀντρώγονό μας εἶνε μὲτ' ἡμᾶς καὶ ὄλοι πρὸς περὸ τῶν τρέχοντ' ἐμὲς σ' ἐπὶ τῆς μάττραϊς.

Ἀσημονοῦνται ὄλοι, ἦλθε ἡ Βουλὴ... ὁ ἐν ἴσοις πρῶτος στέκεται ἕψηλὰ καὶ μᾶς ἀναγγέλλει καὶ μᾶς ἀπειλεῖ, ὅτι γὰρ τὴν Κρήτη θὰ μᾶς 'πῇ πολλὰ.

Πῶ! πῶ! πῶ! Χριστέ μου!.. νεὸ ξαφνικό!.. μῆνυμα μεγάλο καὶ πολεμικό, Κάθε Πανσοφίας τὸ σπαθὶ σηκώνει καὶ ἡ Ροζὸν μὲ πάλαι ὅτῃ Βουλὴ πλακόνει.

Ξαφνικὴ ἀντάρα, νεὰ συμφορά... πάει πᾶ τῶν γάμων ἡ τρελλὴ χαρά, τώρα πᾶ ἡ Κρήτη, τὸ κοινὸν συμφέρον, καὶ ἡ πολλὴ λιγοῦρα τῶσων ἡμετέρων.

Ὅλοι ὅτῶν Τρικούπη γίνονται τοιμπούρα, κάθε δὸν-Κισσῶτος πόλεμο κηρύττει... βγάλετε τῆς πάλαις, πλάστετε ταμπούρα... ὁ ἐν ἴσοις πρῶτος λέει γὰρ τὴν Κρήτη.

Ιουραγιετὸς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τι ἀτυχῆς αὕτη ἡ Κρήτη! Κατὰ τὸ 1886 ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἐνῶ ἠλευθέρωσε τὴν Ἠπειρον καὶ τὸ ἄλλο τμήμα τῆς Θεσσαλίας διὰ τὴν Κρήτην δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τίποτε. Σήμερον, ὅτε πάλιν νέον ὑπὲρ αὐτῆς θ' ἀνελάμβανεν ἀγῶνα, τὸν καταλαμβάνει

φοβερόν συνάχι καὶ ματαιοῦνται ὄλοι οἱ πόθοι καὶ ὄλαι αἱ ἐλπίδες ὡς καὶ αὕτη ἡ πτώσις τῆς Κυβερνήσεως.

Λέγουσιν, ὅτι τὸ συνάχι δὲν εἶνε τοιαύτη νόσος, ὥστε νὰ καθιστᾷ ἄχρηστον τὴν κεφαλὴν, ἥτις τὸ ἔχει. Φαίνεται διὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην δὲν εἶνε ἀληθῆς ἡ δοξασία αὕτη καὶ διὰ τοῦτο οἱ ὄπαδοὶ του ἔσπευσαν νὰ ζητήσωσι κεφαλὴν μὲ χῶρις συνάχι εἰς τὸν κύριον Κοντόσταυλον. Κατὰ τὴν ἀσθενῆ μου κρίσιν ἠδύνατο νὰ ζητήσωσι τὸν Ἀρχηγὸν τῶν καὶ εἰς τὸ δεύτερον συστατικὸν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐξ Εὐβοίας βουλευτοῦ, χῶρις μάλιστα νὰ ἔχωσι φόβους καὶ παρεξηγήσεων.

Ἡγῶ τῶν διαδρόμων τοῦ Βουλευτηρίου.

— Ἐλπίζετε, κ. Πρόεδρε, ὅτι θὰ ἔχωμεν σήμερον τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης;

— Ἐλπίζω, ὅτι ἐν ἀπλοῦν συνάχι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατασταίῃ ὁρμᾶς τῶσων φιλοπολέμους!

Καὶ ἐν τούτοις!

Ὁ ἀγαθός, εὐφυῆς καὶ ἑλληνομαθὴς πρίγκιψ τοῦ Σαξ-Μαίνιγγεν, μετὰ βραχεῖαν διαμονὴν, ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν, ἀφοῦ κατέβηκε πάντας τοὺς πλησιάζσαντας αὐτὸν διὰ τῆς ἐπιχαρίτος συμπεριφορᾶς καὶ τῆς ἀνεπιτηδεύτου εὐγενείας τοῦ ἤθους του. Ὁ φιλέλληνας καὶ καλλιτέχνης ἡγεμονίδης ἤθελεν ἴσως παραμείνει ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας εἰς τὴν χώραν μας, ἂν δὲν ὑφίστατο τὸ μαρτύριον τῆς πολιτορκίας τῶν λογίων νέων, μεταξὺ τῶν τᾶξων, τῶν ὁποίων εἶχαν ἐνσκήψει κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀληθῆς ἐπιδημία, ἥτις ἠδύνατο μάλιστα νὰ ὀνομασθῇ Αὐσοῦξ-Μαῖνιγγίτις.

Ἡ Βουλὴ ἤρχισε τὰς ἐργασίας τῆς, ἀλλ' ὡς φαίνεται προμηνύεται μεγάλη εἰς αὐτὰς δυστοκία, ἀφοῦ μεταξὺ τῶν πρώτων ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων ἐν ἔσεται καὶ τὸ περὶ μαϊῶν.

Μεταξὺ συμπολιτευομένου καὶ ἀντιπολιτευομένου.

— Ὅριστε εἶσαι εὐχαριστημένος! ἡ κυβέρνησις ἤρχισε νὰ καταργῇ τοὺς φόρους.

— Μάλιστα! ἐὰν λείψουν οἱ φόροι, πάλιν θὰ πάσχωμεν, διότι τότε θὰ ἔχωμεν ἀφορίαν!

Τὸ ταξείδιον τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Γερμανίας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκίνησε τὴν περιέργειαν ὅλης τῆς Εὐρώπης καὶ δύο Τουρκικὰ θωρηκτά.

Ἄξιος

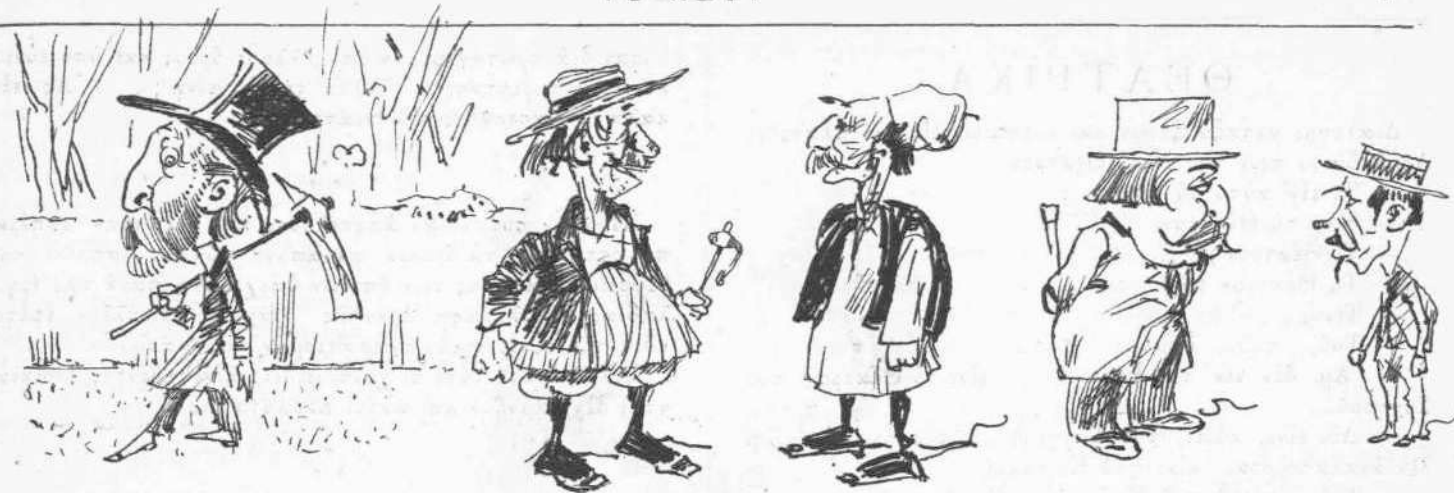
ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΩΖΙΕ

Βιογραφίαν άνδρος θεωρουμένου ως του έξοχωτέρου συγχρόνου δραματικού, δέν είνε δυνατόν νά περιλάβωσι τά στενά όρια του «Αστεος». Είς τάς όλίγας ταύτας γραμμάς μόνον τάς κυριωτέρας βιογραφικές σημειώσεις θά εύρωσιν οι άναγνώσται ήμών.

Ο Αιμίλιος Ωζιέ έγεννήθη τή 20 Σεπτεμβρίου έν Βαλεντία. Μετ' όλίγα έτη οι γονείς του έγκατεστάθησαν εις Παρίσιους και έτοποθέτησαν τόν μικρόν Αιμίλιον εις τή λυκείον του Έρρίκου Δ', έν τού όποιου έν ηλικία 19 έτών έξήλθεν άποπερατώσας τά έγκύκλια μαθήματα. Προορισθείς εις τήν έκμάθησιν τών νόμων, μάλλον έσκέπετο πώς νά διαπρέψη έν τφ θεάτρφ ή έν τφ δικαστηρίφ και ήμέραν τινά έγκαταλείψας τή δικηγορικόν γραφεϊόν έν φ ειργάζετο ένεφανίσθη πρός τόν διευθυντήν του «Γαλλικου Θεάτρου» κομίζων αύτφ τήν μετά ταύτα τόσοσ γνωστήν καταστάσαν κωμωδίαν του : Το κώνειον. Υπό τής άρ-

μοδίας έπιτροπής άπερρίφθη, άλλ' έγένετο δεκτή έν τφ Ωδείφ και τήν έπομένην τής παραστάσεως τή όνομα του Ωζιέ ήτο διάσημον. Η Τυχοδιωκτις και τή ήθικώτατον και έξοχον δράμα Η Γαβριέλα, Οι Άναιδις και Αί πολυτετελεις άποροι είνε έργα διά τά όποια δικαίως οι κριτικοί κατέταξαν τόν συγγραφέα των παρά τόν Ραβελαι, τόν Βολταίρον και τόν Μολιέρον.

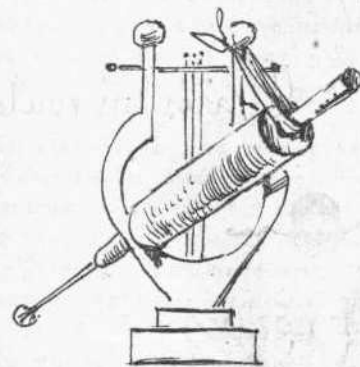
Η Γαλλική Ακαδημία άναγνωρίσασα έγκαιρως τήν ύπέροχον άξίαν του Ωζιέ έξέλεγεσεν αύτόν άκαδημαϊκόν τή 28 Ιανουαρίου 1858. Άπό δεκαετίας ειχε παύσει γραφών, διότι έφρόνει και επανελημμένως διετύπωσε τήν ιδέα, ότι ο συγγραφεύς, όταν φθάση εις ώρισμένην ήλικίαν δέν πρέπει νά παράγη. Έζη μάλλον άπομεμακρυσμένος έν τή έν Κροασσού επαύλει του, ένθα και άπέθανε τή 14 του παρόντος μηνός. Η κηδεία του έγένετο μεγαλοπρεπεστάτη τή δέ πτώμά του κατετέθη εις τή Πάνθειον.

— Ο Κιργκινάτος άναμένων τούς έπισήμους ξένους.

— Πώς τά πέρασες, κύρ Δημαρχε, 'ς τή βασιλική χορό;
— Ούλοι με τράξανε.

— Τι κρύο εις τή Ζάπκειον!
— Έμεις οι γιατροί έχουμε τή λόγο μας.

Τή σύμβολον τής Φιλαρμονικής.

— Τι πληξίς τή θεάτρον έφίτος.
— Δέν έτρώγαμε καλλίτερα στραγάλια τά χρήματά μας.

Τή διευθύνον τή θεάτρον αυτί.

— Τι γνωρίζεις περί τής δολοφονίας του Βέρρη;
— Ότι τόν Βέρρη τόν έντολοφόνησαν εις τή τέατρον.

Σημειώσεις Άθηναϊκάι.

Θεωρεϊον έν τή Βουλή.
— Αυτός είνε ο Δεληγιάννης;
— Νά μή φύγομε από τή Βουλή άν δέν κηρύξη τόν πόλεμο.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Διάλογος μεταξύ ξένων και έντοπιών εις τὴν πλατείαν Λουδοβίκου περὶ τοῦ Νέου Θεάτρου.

- Πι εἶν' αὐτὸ τὸ κτίριον;
- Εἶνε τὸ Θεάτρον.
- Τί Θεάτρον;
- Τὸ Θεάτρον τοῦ... τοῦ...
- Τίνος;
- Τοῦ... τοῦ... δήμου.
- Ἄμ δὲν εἶν' τοῦ δήμου!... εἶνε τὸ Θεάτρον τοῦ Συγγροῦ...

- Δὲν εἶνε, κύριε, τοῦ Συγγροῦ αὐτὸς φωνάζει, ὅτι δὲν ἀνακατεύεται εἶνε τοῦ Κυριακοῦ...

- Τοῦ γιατροῦ τοῦ Κυριακοῦ; Καλὲ τί λέγεις; αὐτὸς προσελήφθη χάριν θεραπείας... τῶν περιστάσεων... Τὸ Θεάτρον εἶνε τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

- Μάλιστα!... πῶς θὰ εἶνε τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀφοῦ τὰ μαγαζεῖα τὰ ἐνοικιάζει ὁ κ. Καμπάς: Τὸ Θεάτρον πρέπει νὰ εἶνε τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Λαυρίου.

- Ἄμὴ τότε πῶς τὸ διεκδικεῖ ὁ Φιλῆμων;...

Καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἡ συζήτησις χωρὶς ἀποτέλεσμα, χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῇ τίς εἶνε ὁ κύριος τοῦ Θεάτρου. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ προτείνομεν καὶ ἡμεῖς πρὸς λύσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην δίδεται ἀμοιβὴ ἐν ἀντίτιπον τῶν ἱατρικῶν συγγραμμάτων τοῦ ἐργολάβου ἱατροῦ κ. Κυριακοῦ.

Ἐν τούτοις, οἰουδὴποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ κακώτερον αὐτὸ κτίριον, τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι ἡ συμφορὰ ἤρχιζε νὰ τὸ πιέζει, ἡ συμφορὰ, ἣτις ἐπιστατεῖ πάντοτε εἰς τὰς τύχας του, χάρις εἰς τὴν σοφίαν του, ἀρίστον καὶ μυστηριώδη διεύθυνσιν. Ὁ θάνατος, σὺν τῷ χρόνῳ, δοκιμασθεῖς, εἰς πλεῖστα ἔργα ἀπεδείχθη ἐν συνόλῳ πολὺ κάτω τοῦ μετρίου! Τὰ ἔργα ἀναβιβάζονται ὄχι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἰκριώματος, καὶ καθ' ἑκάστην ρίπτονται εἰς τὰ σκουπίδια τὰ σφαγιασθέντα καὶ ἀκρωτηριασθέντα μέλη τῶν μελοδραμάτων.

Κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας τὸ φροβερὸν «δράμα τοῦ Βέρδη» ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ χώραν ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ, κατὰ σύμπτωσιν δὲ μόνον συνέβη εἰς Λιόσια.

Ἡ débaille ἤρχισεν ἤδη. Μία ὑψίφωνος, ἡ κυρία Ὀλμπὲκ ἀπεπέμφθη ἤδη λόγῳ οἰκονομίας. Τὸ αὐτὸ ἔπαθε καὶ ὁ ὀξύφωνος κ. Γλύκ. Ὁ τελευταῖος αὐτὰς, τῇ ἀπάτῳ εὐσπλαγγνίᾳ τοῦ ἐργολάβου, προσελήφθη πάλιν ὡς ἐπιβοηθητικὸς τενόρος, με ἐλάττωσιν τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ του κατὰ τὰ 5/6.

Καὶ ὁ ταλαίπωρος Γλύκ, ὑποκύπτων εἰς τὰς λίαν ἀνατολικὰς ἀποφάσεις τῆς διεύθυνσεως τοῦ Θεάτρου, ἠναγκάσθη νὰ πῆ μὲ ὄλον τὸ ὄνομα του, τὸ πικρὸν αὐτὸ ποτήριον.

Εἰς τὸ ψυχορραγοῦν αὐτὸ Θεάτρον θὰ δώσῃ ὀλίγην ζωὴν, παροδικὴν ὅμως δυστυχῶς, ἡ παράστασις τῆς Φλόρας τοῦ ἐξόχου καλλιτέχου μας Σαμάρα. Τὸ πολύκροτον αὐτὸ ἔργον ἔπρεπε νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν πρωτεύ-

ουσαν διὰ πρῶτην φορὰν ὑπὸ ἄλλοις ὄροις καὶ ὑπὸ εὐνοϊκωτέρας περιστάσεις. Ἄλλὰ τί νὰ γείνη;... Ἄς εἶνε καλὰ οἱ Χασεκῆδες τοῦ Θεάτρου.

Ἡ γῆρὰν συναυλίαν ἀποτελοῦσι καθ' ἑκάστην ἐσπέραν παραστάσεως τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν θεωρειῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων ὑπεχρεώθη, πᾶρά τῆς ἐργολαβίας νὰ πληρώσῃ ἀρκετὰς δραχμὰς ἐπὶ πλέον ἐφέτος «διὰ τὸν ἐξαιρετικὸν σχηματισμὸν τοῦ θιάσου!»

Ἄλλὰ διατί τότε οἱ χονδροειδεῖς ἀπατηθέντες ἐνοικιασταὶ δὲν κάμνουν καὶ αὐτοὶ παραστάσεις;

Μᾶς τὸ ἐβεβαίωσαν καὶ τὸ ἀναγράφομεν.

Μετὰ τὸ πέρασ ἐκάστης παραστάσεως, ἐν τῇ σιγῇ τῇ ἐπικρατούσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου, ἀκούεται ἡ φωνὴ ἀνθρώπου κατακυκλικῶς δεομένου καὶ ἐπαναλαμβάνοντος ἰδίως τὴν φράσιν: «Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν».

Εἶνε ὁ ἐξοχώτατος ἐργολάβος, ὅστις ἀπαγγέλλει τὴν Κυριακὴν προσευχὴν.

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

Η ΕΥΧΗ

Δὲν ἔγεινε ἡ πεισματώδης μάχη, γιὰτ' εἶχεν ὁ Θεόδωρος συνάχι... Μὰ μὴ φωνὴ ἐβγάλαν οἱ πατέρες: - Πολλαῖς νὰ διαρκέσῃ ἡμέραις.

Καλλιγραφικὴ ὑπογραφή: Καλλιγραφία

ΑΝΩ - ΚΑΤΩ

Ἐκτός σποραδικῶν προσφωνήσεων καὶ παρουσιάσεων πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς νυμφίους οὐδὲν ἕτερον ὑπενομιζέται, ὅτι ἄγομεν πρὸ ὀλίγον ἑορτάς. Ὁμοῦ δὲ με ταύτας ἔπαυσαν τὰ σχόλια καὶ αἱ κρίσεις περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐξοχισμοῦ καὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἑορτῶν. Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν οἱ ἀρμόδιοι ἔμειναν νῆχαριστημένοι ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἀναμφιλέκτως ἐφέτος ἦτο ἡ μόνη περίστασις, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ φροντισώσιν, ὅπως στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας αἱ ἑορταὶ καὶ δυνηθῇ ὅλος ὁ κόσμος νὰ τοῖς εἴπῃ: - Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποιήσατε.

Τί θὰ εἴπῃ ἐπικαιρότης! Εὐθύς, μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἑορτῶν, ἐτοιχοκολλήθη καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τῶν ἐφημερίδων ἀγγελία ἐκδόσεως ἐπι-

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Πολίτου:

«Ἐλαβα τὴν ἐπισταλὴν ὑμῶν καὶ ἐχάρην ὅπου ἶδα νὰ χαίρετε ὑγιάν ἐπιφανῆ ἐσωκλείστως ἰδὸν νὰ μοῦ γράφῃς διὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ φίλου μας... μάθε πῶς ὑν ἐπιστολὴν αὐτὴν τὴν ἐνεχειρίσθην αὐθημερὸν καὶ ἀμέσως ἄμα ἀφίχθη πρὸς ἐμὲ ὅθεν μένε ἴσυχος.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Μάθε παμπόθητέ μου φίλε ὅτι σκοπεύω νὰ διορισθῶ εἰς κανένα ὑπουργεῖο γραμματεῦς! διὰ νὰ ζήσω δοξασμένος καὶ ὑπεριφανευόμενος, καὶ νὰ ἀφήσω τοὺς δασκάλους ἐκεῖ φίλε μου εἶναι ἡ εὐτυχία ἐκεῖ ἡ δόξα ἀνατέλει εἰς τὸ περιλαμπές γλυκόφως τῆς δύσεως εἶθε!!!»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἀπό τινος ἡ Κιβωτὸς κατέστη τὸ κέντρον τοῦ περιπάτου τῆς συναθροίσεως τοῦ ὠραίου φύλλου, ἀμιλλόμενον πῶς νὰ ἀρέσῃ περισσώτερον εἰς τὸ ἀντίθετον.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Διὰ τὰ κατὰ τὴν θέσιν Ἐρημίτζης λαβόντα προχθὲς τραύματα συλληφθέντων τῶν πρωταιτιῶν ἀπήχθησαν εἰς Μεσολόγγιον.»

Ρενεουχίωτη

ANEW ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΗΜΟΥ

Π. Α. Σπρον. Τοῦ Κορέσση τὰ καπέλλα εἰς τὸ προσεχές. - Παράξενον. Πάτρας. Πολὺ ὀρθὴ ἡ παρατήρησις σας. - Καπνοκοπτήριον, ἐνταῦθα. Α. Δεληγιάννη. Τί ἐνοεῖτε ἐπὶ τέλος μετὰ τὴν ἀδιαφορίαν σας; - Χαλκίδα. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. - Ε. Πολυχρονιάδην Μελίτην. Μᾶς ἐλησμονήσατε ἐντελῶς. - Ἀναποκρίτην. «Ἄστος». Φιλιππούπολιν. Ἐγομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπιστολὴν σας. - Χ. Χρηστίδην. Ἀάρισσα. Ἐνθυμηθῆτε τὸ ἀπὸ 25 Ἰουλίου Ε. Ε. διελτάρων σας καὶ σπεύσατε. - Μίζερων. Ἐνταῦθα. Πολὺ σὰς σονιστῆ ἡ συναίσθησις τῶν ἐλλείψεών σας.

BIBLIA

ΔΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ, μετὰ προλεγόμενων, ἀναλύσεως τοῦ δράματος, βιογραφίας τοῦ ποιητοῦ, κειμένου, μεταφράσεως καὶ σημειώσεων, ὑπὸ Παπαγιώτου Ματαράγκα. - Ἐν Ἀθήναις, 1889.

Ὁρεῖομεν νὰ κάμωμεν εὐκρινῆ ἔπαινον τοῦ βιβλίου τούτου. Εἶνε ἐνδειξὴ τῆς πραγματικῆς ἀναγεννήσεως τῶν κλασικῶν σπουδῶν παρ' ἡμῖν. Ἡ μετάφρασις εἰς τὸ πεζόν, εἰς γλώσσῃν καθαρῆουσαν κεῖται ἀντικρὺ τοῦ κειμένου. Ὁ πρόλογος καὶ αἱ σημειώσεις περιέχουσι πᾶσαν χρῆσιμον πληροφορίαν. Ἡ μετάφρασις εἶνε ἀκριβὴς καὶ γλαφυρά. Συμβουλευόμεν πάντα φιλόμουσον ν' ἀποκτήσῃ τὸ ὄρατον τοῦτο φιλολογικὸν ἔργον, προορισμένον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς καλλιτεχνίας τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας παρὰ τῇ συγχρόνῳ Ἑλληνικῇ κοινωσίᾳ.

ΤΑ ΣΤΕΝΟΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΥΡΗΘΡΑΣ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΩΝ ὑπὸ Εὐαγγέλου Καλλιστῆ ὑψηλοῦ τῆς Χειρουργικῆς παθολογίας καὶ θεραπευτικῆς. Ἐκδότης Σ. Κουσουλίνος. Ἐν Ἀθήναις 1889.

Ἀπὸ τῶν συμπαθέστατον μεταξὺ τῶν ἱατρῶν καὶ ἱκανώτατον μεταξὺ τῶν νέων ἐπιστημόνων μας δὲν ἴδοντο παρὰ νὰ προκύβῃ καλὸν καὶ εὐσυνείδητον ἔργον. Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶνε συλλογὴ μαθημάτων διδασκόντων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1888 - 1889. Πεζὸς εἶνε ὁ τίτλος τοῦ ἔργου διὰ τοὺς ἰδιώτας, ἀλλὰ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς ἱατρικῆς, οἵτινες δύνανται νὰ κατανοήσωσι τὴν σαφήνειαν, τὴν ἐμβρίθειαν, καὶ τὸ εὐμέθοδον αὐτοῦ εἶνε ἐφόδιον πολὺτιμον, διὰ τὸ ὅποιον θὰ εὐγνωμονῶσιν εἰς τὸν συμπαθέστατον ἱατρὸν καὶ ἱκανώτατον μεταξὺ τῶν νέων χειρουργῶν μας.

Καλλιγραφικὴ ὑπογραφή: Καλλιγραφία

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ

ΑΣΤΕΟΣ

Παρελθόντων ἐτῶν δεδεμένοι πωλοῦνται
ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
Κ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Γίνεται γνωστὸν τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ Λυκείου ἀρξάμεναι ἐξακολουθοῦσι καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 9 - 12 π.μ. καὶ ἀπὸ 2 - 6 μ.μ. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος τοῦτο, χάριν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' Τάξεως προστίθεται καὶ Δ' Τάξις, ἐν ἣ διδάξουσι καθηγηταὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα παρ' ἡμῖν φερνόντων ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ, ὧν οἱ πλεῖστοι εἰσὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

Διὰ τοὺς βουλομένους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν σχολὴν κατηρτίσθη ἰδιαίτερον τμήμα, περιλαμβάνον πάντα τὰ ἐν τῷ προγράμματι τοῦ Λυκείου διδασκόμενα μαθήματα.

Ὁ Δευθυντὴς

Χ. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΡΤΙΜΙΑΝΑΚΗ

Ὁ κ. Μαρτιμιανᾶκης εἶνε φωτογράφος. Ὁ κ. Μαρτιμιανᾶκης εἶνε καὶ ἀθλητὴς, ἐπομένως ἀθλητικῶς εἰργάσθη, ὅπως προαγάγῃ τὴν τέχνην του καὶ τὸ κατώρθωσε, τὸ δὲ φωτογραφεῖόν του, χωρὶς τὰ πολλὰ φούμαρα καὶ τὰς ἐπιδείξεις μερικῶν ἐκ τῶν ὁμοτέχνων του, εἶνε ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀθηναϊκῶν. Ὅσοι δυσπιστεῖτε δύνασθε νὰ δοκιμάσετε.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τοῦ Διαδόχου, τῆς Σοφίας, τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐπὶ λαμπροῦ χαρτοῦ καὶ εἰς μέγα σχῆμα, καταλλήλотаται δὲ εἰς διακόσμησιν αἰθουσῶν κλπ. πωλοῦνται ἐν τῷ Κεντρικῷ Πρακτορεῖῳ τῶν ἐφημερίδων (παρὰ τοὺς ἀγ. Θεοδώρους) πρὸς λεπτὰ 50 ἐκάστη. Εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικὸν ἀποστέλλονται ἐλευθέραι ταχυδρ. τελῶν.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Τὸ παράγον Ἐλαίνην, Γλυκερίνην, Στεατίνην
καὶ τὰ ἐκ ταύτης

ΣΤΕΑΤΟΚΗΡΙΑ

Βραβευθέντα ἐν τῇ ἐν Παρίσιος Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει διὰ
Χρυσοῦ Βραβείου

Εἶνε τὸ ἐν Κερκίρα Στεατινοποιεῖον **Μ. Μαργαρίτης καὶ Σας**
ἔχον Γεν. Πρακτορεῖον ἐν Ἀθήναις ἀπέναντι τοῦ Νέου Θεάτρου.

Συνιστᾶται εἰς καναλωτὰς καὶ τοὺς προτιμῶντας Στεατοκηρία ἐξ ἐγχωρίου καθαρᾶς Στεατίνης καὶ οὐχὶ νοθευμένης, νὰ προσέχωσιν εἰς τυχὸν παραποιήσεις καὶ εἰς τὴν ὁμοιότητα τῶν χρωμάτων τῶν ἐπιγραφῶν ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν ἐκάστῳ Στεατοκηρίῳ ἐγκεχαραγμένον ὄνομα «Μαργαρίτης».

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

Πλουσιωτάτην συλλογὴν ἡμεροδεικτῶν καὶ ἐφέτος εὐρίσκουσι πάντες εἰς τοῦ κ. Κωνσταντινίδου. Μὲ θερμομέτρα, βαρόμετρα, εἰκόνας ἐπικαίρους καὶ ... καὶ ... ἀπὸ 50 λεπτῶν μέχρι 10 δραχμῶν. Φαντασθῆτε !!!

EXPOSITION D'ART FIN

Antiquités grecques et curiosités orientales
DRACOPULOS FRÈRES

Τεπογραφεῖον Κορίνθης, ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10,

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως διὰ τεσσάρων τελειοτάτων μηχανῶν. Ἐπὶ χαρτοῦ διαφανοῦς *ivoire*

Α' ποιότητος Δρ. 2,50
Β' ποιότητος 1,50

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ἐπὶ πληρωμῇ

λεπτῶν 20 ταχυδρομικῶς.

Ἐκτυποῦνται ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν, διευθύνσεις, προσκλητήρια γάμων, εἰδοποιητήρια κλπ.

Μόνος ἀντιπρόσωπος τῶν οἰκῶν

J. C. Koenig & Ebhardt, Hannovre

διὰ τὰ κατὰστιχα,

Ed. Beyer τῆς Chemnitz,

διὰ τὰς μελάνας.

Neuriedler A. G. für Papier Fabrication

διὰ τὰ τετράδια γραφῆς καὶ Ἱχνογραφίας.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ
ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΥΠΑΡΧΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Σφραγιδὸς ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ ἐπὶ μετάλλων.

ΔΡΟΜΟΔΟΓΙΟΝ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

		Γραμμὴ Πειραιῶς - Κορίνθου - Αἰγίου - Πατρῶν				Γραμμὴ Κορίνθου - Ναυπλίου - Μύλων	
		1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἀν.	7 π	11.15	10.10	Πάτραι ἀν.	7.20π	11.40	—
Ἀθῆναι	7.30	11.50	10.40	Ἀίγιον	9.05	15.27	—
Κόρινθος ἀφ.	7.42	2.42	2. 5	Κόρινθος	1.10	4 —	9.03π
Αἶγιον	2.52	5.41		Ἀθῆναι ἀφ.	4.25	7 —	12.30
Πάτραι	4.35	7.—		Πειραιεὺς	4.55	7.30	1

Γραμμὴ Πατρῶν - Πύργου

Πάτραι ἀν.	7 π	5.10μ	Λεγαῖνὰ ἀν.	6 — π	4 — μ
Ἀχαῖα ἀφ.	8.	6.10	Μανωλάς	7 —	5.10
Μανωλάς	9.20	7.35	Ἀχαῖα	8.20	6.40
Λεγαῖνὰ	10.20	8.30	Πάτραι ἀφ.	9.20	7.40

Ἡ ἀμαξοστοιχία 33 ἐκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον, φθάνουσα μέχρις Ἀκράτας ἢ δὲ 32 ἐξ Ἀκράτας Κυριακῇ, Τετάρτην, Παρασκευῇ. Καθ' ἐκάστην τοπικαὶ ἀμαξοστ. μεταξὺ Ἀκράτας-Πατρῶν, Ναυπλίου-Ἀργους-Μύλων.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

Ο ΚΥΡΙΟΣ

Ν. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

Πτυχιούχος τῆς γαλλικῆς φιλολογίας, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Γαλλίᾳ, ἐνθα διέμεινεν ἐπὶ δωδεκαετίαν, νῦν δὲ καθηγῆς τῆς Γαλλικῆς ἐν τῷ Λυκαίῳ Σιμοπούλῳ, συνιστᾷ ἐσπερινὰ μαθήματα γαλλικῆς (ἀπὸ τὰς 4—10) χάριν τῶν φοιτητῶν.

Δίδακτρα ὀρίζονται δραχ. 10 κατὰ μῆνα, κροπληρωτέαι δι' ἑκαστον. - Πληροφορίαι εἰς τὸ Λύκειον Σιμοπούλου καθ' ἐκάστην.

ΑΛΛΑ... ΑΛΛΑ... ΑΛΛΑΝΤΕΣ

δηλαδὴ λουκάνικα, οὐμὴν ἀλλὰ καὶ σαλτσιτσῖτα καὶ χορδεύματα παντοειδῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐκ τῶν χοίρων παράγονται διὰ τοὺς γαστριμάρους, ὅλα ἐκλεκτὰ, νόστιμα, καθάρια, τὰ καλλίτερα, ὁμολογουμένως. ἐξ ὧν εὐρίσκονται ἐν Ἀθήναις ὑπάρχουσιν... εἶνε ἄρα γε ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν; εἰς τὸ κρεπωλεῖον τοῦ πασιγνώστου Ἀ ν τ ω ν ἰ ο υ Σ κ ο υ ρ δ ο ὕ λ η, ἀριστοτέχνου εἰς τὸ εἶδος του, ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ, ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τῆς Βορείου Πλευρᾶς.